

Свята Ахвяравання Пана Езуса з'яўляецца адным з найстаражытнейшых у хрысціянстве, таму што адзначалася ў Ерузалеме ўжо ў IV ст., адразу ж пасля спынення ганенняў. У гэты дзень Касцёл успамінае, як Божая Маці са св. Юзафам прынеслі Дзіця ў святыню, каб, згодна з традыцыяй, ахвяраваць Яго Богу. Яны ахвяруюць Богу свой найбольшы і найцэннейшы скарб. Ахвяруюць - г. зн. цалкам аддаюць Езуса Богу. Няма патрэбы маліцца за здароўе, поспех ці неабходныя ласкі, бо сам Бог будзе клапаціцца аб Ім і кіраваць Яго жыццём. Якой адвагі і поўнага даверу патрэбна з боку маці, каб сваё ўласнае дзіця цалкам аддаць Пану Богу. †

Тэма ахвяравання прысутнічае ў жыцці кожнага з нас. Усё, што мы сустракаем на шляху нашага жыцця - як добрыя рэчы, так і прыкрыя ці цяжкія - мы павінны даручаць Богу. Штодзённа мы маем шмат нагодаў да падзякі Яму за здароўе, магчымасць вучобы і працы, прыгожыя хвіліны ў асяроддзі найбліжэйшых, цёплы абед ці дах над галавой. Гэта бяспрэчныя рэчы ў жыцці так многіх з нас, што мы не ўспрымаем іх як Божы дар. Намнога лягчэй атрымліваецца ў нас наракаць і гаварыць пра тое, чаго ў нас няма. У такія хвіліны мы часцей прыгадваем пра Бога, упадаем у роспач і пытаем пра сэнс. Нялёгка прыняць без бунту і супраціўлення і даручыць Богу хваробы, няўдачы і рознага роду цяжкія выпадкі. Ахвяраваць Богу кожны дзень нашага жыцця, не ведаючы, як будзе выглядаць заўтра, прыняць, што толькі Ён лепш ведае, чым мы, што з'яўляецца найбольш неабходным для нас у жыцці, патрабуе адвагі. Таму мы павінны заўжды маліцца за пазнанне Божай волі і моц для яе прыняцця і выканання.

Ахвяраваць Богу найцэннейшае...

Аўтар: Таццяна Радзюк
03.02.2011 03:00

~~Ахвяраваць Богу найцэннейшае...~~